

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografa
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI DE ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukos Nachf.,
Ruz. Angenfeld & Emerio Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o colonă 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicități mai dese după tarifară
și învoială. — RECLAME pe
pagina 8-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
M-ri de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
M-ri de Duminecă 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 31.

Brașov, Miercuri 11 (24) Februarie.

1904.

„Până aici, mai departe nu!“

Sunt de un deosebit interes des-
baterile din delegațiunea austriacă
asupra bugetului de război, cari
s'au continuat în ședințele dela 18,
19 și 20 Februarie. Ținem deci a
continua revista vorbirilor ținute de
cătră seniorii austriaci cu această
ocasiune, în cari aflăm reflexul revir-
imentului însemnat ce l'au produs și
pe terenul militar obstrucțiunea par-
lamentară maghiară cu faimoșele
postulate, cărora le-a dat naștere.

Am arătat deja într'un articol
precedent, că trăsătura generală a
intregei discuțiuni militare din ca-
mera seniorilor austriaci este o pro-
fundă îngrijire de urmările, ce le
pot avea concesiunile, pe cari deja
administrațiunea de război le-a făcut
Maghiarilor și mai este încă pe pun-
tul a le face în ce privește limba,
instrucțiunea, emblemele ș. a.

Aprópe toți vorbitorii, cari apar-
țin partidelor mai moderate au dat
espresiune îndoielii lor, că bunele și
frumósele speranțe ale actualului mi-
nistru de război comun cav. de Pi-
treich, relative la păstrarea intactă
a comuniunii și a unității armatei,
se vor pute realiza și pentru viitor
în mod durabil.

Așa de exemplu prințul Lobko-
witz, care aparține marilor proprie-
tari conservativi din Boemia, constata-
nd, că Maghiarii nisuesc a des-
părți în două armata comună și a
crea o armată separată maghiară,
dise, că o parte însemnată a acestor
nisuințe se referă la afacerile de
limbă, cari au format obiectul prin-
cipal al discuțiunii. Apoi a constatat,
că astăzi, cu totă limba de comandă
și de serviciu germană, nu mai póte
fi vorba de-o germanizare prin ar-
mată, dér atunci — dise — pot și
eu să pretind ca armata să nu fie
maghiarizată cu banii noștri, ai

Austriacilor, cu cari plătim și o
parte mare a contingentului ungar.

Cehul tânăr Dr. Fiedler a ac-
centuat însemnătatea de drept pu-
blic a succeselor ungueresci în ces-
tiunea armatei, adaugând că la rân-
dul lor vor pretinde și Austriacii ca
parlamentul lor să aibă asemenea o
influență decisivă asupra afacerilor
armatei. Ungurii au reușit să dobân-
descă de la corónă recunoscerea in-
terpretațiunii ce-o dau așa numite-
lor drepturi majestatică. Invingerea
Ungariei a adus cu sine ordinul re-
servat al ministrului de război des-
pre limbele de regiment care introduce
în cât-va „un nou spirit“ în armată.

Acest spirit nou este, care ne
interesază și pe noi Români mai
de aprópe și ne îndemná a cerceta
decă póte fi vorba de el în adevăr
și în cas că da, în ce consistă el?

Ministrul de război a asigurat
solemn, că el prin ordinul său re-
servat n'a făcut decât a reimpres-
păta numai nisece dispozițiuni și re-
gule vechi. D-l de Pitreich póte ave-
cele mai bune intențiuni de a se
feri să misce pietrele vechei zidiri
a tradițiunilor armatei împărătesci —
dér ce folos? Latinul dice, că ni-
mei nu póte fi constrins a face
ceea-ce trece peste puterile sale.
Așa și d-l Pitreich va face numai
ce îi va sta în putință.

Cum nu ar fi vorba de „un nou
spirit“, când Maghiarii dela cârmă
se dau de-a tumba de bucurie, că
acum a străbătut ideea de stat pe o
ferestruță și în cetățuia armatei co-
mune, și când cei din parlamentul
austriac și toți vorbesc de concesi-
unile limbistice, ce li-s'au făcut Ma-
ghiarilor și cari vor duce cu nece-
sitate logică la divisarea în două a
armatei?

Și óre nu admite indirect acesta
și d-l de Pitreich, când cu privire
la limba de predare în institutele
militare din Ungaria dice: „E vorba

ca cei ce vor frecuenta aceste insti-
tute militare să învețe perfect ce-
le două limbi de căpetenie, limba
germană ca limbă de serviciu și lim-
ba maghiară ca limbă de stat de
acolo“ (!)

Organul lui Banffy se dá de-a
tumba de bucurie, că în fine a reu-
șit șovinismul a străbate și în șco-
lele militare. Ce vrea să însemne
acesta noi o putem apreția și fără
de a avea păreriile seniorilor austriaci.

Ce-i drept, d-l de Pitreich face
încercări titanice de a se ține de
spiritul cel vechi al armatei, pe
care îl numesce „spiritul ce-l ves-
tesce reglementul militar“, pe lângă
care, dice, „póte fi cultivat și simțul
pentru patrie și națiune.“

În sensul acesta a exclamat și
raportorul bugetului de război:
„până aici, mai departe nu“.

Dér a venit a doua și un de-
legat Sloven și a dis:

„Face o impresiune stranie când
în această cameră se strigă din drepta
și stânga: „pân' aici, mai depar-
te nu!“

„Când cineva se rostogolesce pe
o costă prețipișe în jos, înzadar va
striga, când va fi pe la mijloc „pân'
aici și mai departe nu“, căci dorința
nu i-se va implini, ci se va rostogoli
mai departe până ce va ajunge la
capăt“.

Brașov, 10 Februarie v.

Catedră de istorie română la
universitatea din Cernăuți. Nu este
o dorință nouă a Românilor bucovineni,
care o exprimă „Deșteptarea“ în numărul
său de Duminecă, de a se înființa la uni-
versitatea Francisc-Iosefină o catedră pen-
tru istoria română, ci este o dorință veche
pe cât de vechi sunt și aspirațiunile Românilor
din Bucovina de a ocupa odată în toate ra-
murile vieții publice locul, care li-se cuvine
conform importanței lor istorice și actuale.
Dér mulțumită tratamentului mașter, de

cari au fost împărțaiți Români bucovineni
în cursul anilor, lucrurile au mers pen-
tru și tot anapoda. Studenții slavi, cari
constitue o minoritate disparentă la uni-
versitatea din Cernăuți au astăzi patru ca-
tedre, cari țin cont de necesitățile scienti-
fice slave, ér Români, cari întrec cu mul-
te procente numărul studenților slavi au
numai o unică catedră de limba română.
Unde mai rămâne situația geografică și
trecutul Bucovinei, cari reclamă imperios
tractarea acestui studiu important, și unde
rămân multele neadevăruri ce se susțin
de profesorii străini de la universitatea
din Cernăuți pe contul poporului român,
cari dovedesc o necunoscință aprópe com-
pletă a rezultatelor dobândite de învățații
români.

Crearea acestei catedre se impune și
în deosebi acum când totă suflarea româ-
născă din Bucovina stă încă sub impresi-
unea înălțătoarelor sərbări jubulare ale
„Junimeii“, și se pregătesce pentru aniversa-
rea de 400 ani a morții lui Stefan cel
mare, credem timpul sosit, ca din sinul
societății „Junimea“, care întrunesc sub
aripile ei aprópe totă tinerimea universit.
rom. din Bucovina, să pornescă o mișcare
serioasă pentru realizarea acestui postulat
eminamente național.

Atitudinea socialistilor francezi
în frunte cu Jaurès, față de războiul ruso-
japonez, a provocat indignațiune generală
în Franța. Nu numai „Figaro“, „La Libre
Parole“ și „L'Intransigeant“, citate deja,
ci și alte organe fruntașe vesteșesc atitu-
dinea incuificabilă a socialistilor. Amin-
tim din diarele nouă accesibile pe „Gau-
lois“, „Petit Journal“, „L'Eclair“ și „L'Echo
de Paris“, cari toate sunt indignate de sim-
patiile socialistilor față cu Japonia. În
numărul de la 17 Februarie al lui „L. P.“
găsim un articol foarte judițios din con-
deul lui Drumont, în care arată pericolul
ce amenință coloniile franceze din Indo-
China din partea Japoniei. Aceste colonii
sunt atât de aprópe, încât Japonia n'are
decât să-și întindă mâna spre a le ajunge.
Și de fapt Japonia a organizat un serviciu

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Din literatura japoneză.

II.

Vedurăm ce importanță are litera-
tura chineză în Japonia. O literatură, care
posedă vechime de mii de ani. Rămâi ui-
mit de bogăția acestei literaturii, care după
cum spune v. d. Gabelentz înainte de
asta cu o sută de ani provoca invidia că-
lătorilor europeni.*)

Și cu toate acestea limbii chinezesci
și lipsia din capul locului mobilitatea și
varietatea, abundența de forme și desvol-
tarea organică, pe care o posed limbile
flexionare. În lipsia literelor și prin această
posibilitatea de a fixa fie-care sunet. Limba
s'a întemeiat deci direct pe cuvinte și fie-
care cuvânt era un simbol grafic, care în
diferite timpuri și în diferite provincii se
pronunța în alt chip. Astfel rolul, pe care
la noi îl ocupă gramatica, la Chinesii îl

ocupa lexicografia. Dictionarele cele mai
vechi se mulțumiau a coordona cuvintele
cu semnificație similară sub noțiunii gene-
rale. Cel mai vechiu dictionar de acest
fel s'a scris în 1100 a. Ch.

La un alt soi de dictionare s'au luat ca
basă semnele grafice (caractere, radicale,
chei), reduse la 100 d. Chr. la 514 radi-
cale principale, care număr mai târziu
varia cu 542 și 544. Sub dinastia Ming nu-
mărul caracterelor s'a redus la 360, un
secol mai târziu la 214. Conform reduce-
rei din urmă s'a făcut uriașul lexicon al
împăratului Khang-hi, care conține 44.000
de semne. Din acestea, după cum arată
Gabelentz, 3/4 sunt forme secundare, ab-
străgând de diferențările pur grafice, ce-
rute de ortografie. Un chinez învățat tre-
buie să cunoscă 9000 semne; dér cine cu-
nósce 5—6000, rar va fi constrins a con-
sulta dictionarul.*)

Ne putem închipui dificultățile, cu
cari au a se lupta în privința acesta mi-
sionarii, cari iau asupra lor sarcina de a
evangelisa printre Chinesii și Japonia. Și
póte în Japonia, dificultățile vor fi și mai

mar, deoarece afară de limba literară chi-
neză, misionarii pentru a pătrunde mai
bine la inima poporului, de sigur vor fi
învățând și limba populară japoneză.

În numărul de la 14 Februarie a. c.
al diarului „Figaro“ se face o mică sta-
tistică a misiunilor în Japonia. Din această
statistică vedem, că în Japonia numărul ca-
tolicilor este 100.000, fiind păstoriți de
episcopi din Tokio, Osaka, Nagasaki și
Hakodate.

Înainte de a relua firul despre poe-
sia lirică, dramă, roman japonez, credem
că nu va fi fără interes a reproduce aici
„Tatăl nostru“ și „Născătóre de Dumne-
deu“ în limba chineză. Scriitorul acestor
rînduri le-a scris fonetic după cum
le-a auzit din gura unui băiat creștinat,
de 12 ani, fiul unui funcționar superior
chinez, venit înainte de asta cu 17 ani
în Europa în societatea misionarului lazar-
ist Uerge.

Misionarul Uerge era originar din
Slovăcime și după-ce a petrecut mulțani
în China, a făcut o călătorie în Austria și
Ungaria, colectând bani pentru zidirea
unei biserici. Un om voinic și mare, im-

brăcat în costum de mandarin, cu chicia
lungă pe spate, provoca curiositatea tre-
cătorilor pe stradele orașelor.

Alătura de densul mergea întotdeauna
un pui drăgălaș de Chinez veritabil, cu
ochii de migdale, și și el cu codița pe
spate. Era băiatul, de care vorbiam adi-
neori. În câte-va luni învățase binișor
nemțesce și ungueresce. Avui ocaziune
să-l ved de câte-va ori și ne făcurăm pri-
tenii. Astăzi va fi bărbat de 28—29 ani,
decă — nu l'or fi măcelărit boxerii. L'am
rugat odată să-mi spună „Tatăl nostru“
și „Născătóre de Dumne-deu“, ér eu le-am
scris pe cum urmază:

Te thi 'ngotan vute 'ngotan niurl
minghii sing l'ko l'nka l'te cinghiiin üdi
s'ü thii, 'ngotan fan l' cingzê jiingga ngoze
ionglean l'mi ngoța 'ngo iemi f'ngo
tațe iupa ngosü iü națsu ngoți song'a.
Amin.

Ave Maria mo penga lacia te,
ții l'ie i niütang lue teme l'ke țî Iesu
pingoi teme thițî șingmê Maria huengo
thaneize cinghii thiț te ngo thangsi hâ.
Amin.

* * *

Din colecția amintită în numărul

*) Georg v. d. Gabelentz, „Über Sprache
u. Schriftthum der Chinesen. Unsere Zeit II (1884).“

*) Baumgartner o. c. pg. 502.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 19 Februarie 1904.

Măsura său greațate	Calitatea.	Valuta în	
		Kor.	fi.
1 H. L.	Grânul cel mai frumos	14	20
"	Grâu mijlociu . . .	14	—
"	Grâu mai slab . . .	13	80
"	Grâu amestecat . . .	9	80
"	Săcară frumósă. . .	8	60
"	Săcară mijlociă. . .	8	—
"	Orz frumos . . .	7	40
"	Orz mijlociu . . .	7	20
"	Ovės frumos. . .	5	20
"	Ovės mijlociu . . .	5	—
"	Cucuruz . . .	8	80
"	Mălaiu (meiū) . . .	8	20
"	Mazăre. . .	15	90
"	Lințe . . .	16	80
"	Fasole . . .	14	—
"	Sēmēnță de in . . .	15	80
"	Sēmēnță de cânepă . . .	7	40
"	Cartofi . . .	2	—
"	Măzărice. . .	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	96
"	Carne de porc . . .	1	04
"	Carne de berbec . . .	—	72
100 kil.	Său de vită prospēt . . .	42	—
"	Său de vită topit . . .	60	—

Nr. 3074 - 1904.

Concurs.

Devenind prin mōrte în vacanță postul de administrator în casa orășēnescă pentru neputincioși, se escrie concurs pentru ocuparea aceluia.

Cu acest post în sensul statute-
lor, sunt împreunate următoarele be-
neficii:

1) Salar anual 1200 corōne.
2) Cvarțir natural dinpreună cu încălțit și luminat, său în locul ace-
stui a un relut de cvartir de 300 co-
rōne anual.

3) Cinci adause de cuinvenale, satorite prin statute.

Cătră acestea se mai observă, că administratorul, pe baza §-lui 21 al statutului pentru casa de neput-
cicioși orășēnescă, are a îngriji și de
provederea ca vipt a celor cautați în
asilul de neputincioși, acesta pro-
vedere se face pe baza de prețuri,
cantității și bonității satorite din 3
în 3 anī cu comuna; cu tōte aceste
cumunei îi stă în voie liberă a da
în antreprisă pe cale de oferte pro-
vederea cu vipt a celor cautați în
asilul de neputincioși.

Administratorul este obligat a
depune o cauciune de mărimea sa-
lariului său anual.

Concurenții la acest post au a-
și înainta cererile lor instruate cu
documentele arătate mai jos și tim-
brate în regulă, până la 15 Martie

a. c., 12 óre din ȃi, la subsemnatul
magistrat, cu atât mai vėrtos, cu cât
ca cereri ajunse mai târziu său ne-
prevedute cu documentele cerute nu
se vor lua în considerare.

La petiție are a se alătura:

1) atestat de botez,
2) atestat medical estradat de
medicul vre-unui oficiu public.

3) Probe (doveđi) despre cultura
în studii și eventual despre alte cu-
noscințe.

4) Atestat, că până aci n'a fost
pedepsit, estradat din partea autori-
tății poliției competente (căpitana-
tul orășēnesc.

5) Probe (doveđi) despre cunos-
cința limbei germane, maghiare și
române.

6) Probe (doveđi) despre inde-
plinirea datorințelor militare și

7) Probe (doveđi) despre căpa-
citatea pentru depunerea cauciunei
recerute.

Oficianții, cari deja stau în ser-
viciul acestui oraș, sunt dispensați
dela producerea documentelor men-
ționate în punctele 1—6.

Aplicarea de astadată se face
în mod provisor pe un an de ȃile,
ěr întărire în mod definitiv va urma
numai după trecerea acestui termin,
dēcă contra serviciului prestat nu se
va face nici o obiecțiune.

Brassó, 19 Februarie 1904.

1-2, (1259) *Magistratul orășēn*

Provocare.

Domnul Georgiu Aiser, co-
mersant în Făgăraș, respective moș-
tenitorii se invită a se anunța
cât mai curând pentru regulara unei
afaceri la Tipografia Th. Steinhausen's
Nachf. (Adolf Reissenberger) în Sibiu.
2-3 1248.

**UNT, OUÉ, Cașcaval,
Slănină, Untură,
Salam și Cărnuri afumate**
cumpără
**JOSEF SCHMIDT, Wien,
II, Vereinsgasse 13.**
1 25.1245.

Nr. 695—1903.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la răscumpărarea marcelor
pentru căni pe anul 1904.

P. T. public ce ține căni se pro-
vōcă a răscumpăra marcele pentru
căni pro 1904 până inclusive 15 Fe-
bruarie a c. cu atât mai vėrtos, cu
cât în cas de întrelăsare se vor lua
dispozițiunii de pedepsă centra po-e-

sorilor de căni cari încă n'au insi-
nuat căni sau până la terminul in-
dicat, n'au răscumpărat marcele
pentru căni însinuați; totdeodată
face cunscut publicului, că hengerul
orașului a primit ordin, ca începēnd
dela 16 Februarie a. c. să prindă
toți căni cari n'ar fi provēduți cu
marcă nouă.

Brassó, 1 Februarie 1904.

2=2 *Oficiul de dare orășēnesc*

„AURORA“ societate de împrumut și păstrare în Năsēud.

Convocare.

Domniī membrii ai societății de împrumut și păstrare

„AURORA“

sunt invitați a participa la

a XXX-a Adunare generală ordinară,

care va avē loc **Duminecă în 20 Martie 1904.** la 10 óre înainte de amēđi
în localitatea institutului din Năsēud.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar putē ținē din lipsa vo-
turilor recerute, prin această se convōcă tot-odată a dōua adunare,
care va avē loc în **27 Martie 1904,** la órele și locul fixat, în care vor
aduce hotăriri valabile membrii prezenți.

Ordinea de ȃi:

- 1 Raportul direcțiunei și al comisiunei consurătore.
- 2 Satorirea bilanțului pre anul 1903, distribuirea profitului, da-
rea absolutorului pentru anul de gestiune espirat.
- 3 Alegerea a doi membri în consiliul administrativ pe timp de
3 anī.
- 4 Alegerea consiliului consurătore pe timp de un an.
- 5 Propunerile comisiunei administrativ și eventual alte propu-
neri însinuate în sensul statutului.*)

Năsēud, 19 Februarie 1904.

Dir ecțiunea.

*) Raportul de gestiune împreună cu contul bilanțului, al profitului și per-
derilor se va trimite membrilor fondatori la timpul său.
(1258,1-4)

„VICTORIA“ din BERLIN

Societate de asigurare generală.

Fondată 1853.

Suma averei cu începutul anului 1903,	Cor.	426.718.207
Suma asigurarilor	"	1.170.414.542
Fondul dividendelor	"	77.637.639
Intrate: premii și interese pro 1902	"	98.694.874
Suma excedentă	"	21.408.714

Subscribera societate generală în Brașov se recomandă
pentru incheiere de

Asigurări pe viață

fel de fel de combinațiuni după tarife fōrte ieftine și
cu împărțire de căștiguri mari.

Asigurări pe tōtă viața

la casuri de accidente pe căile ferate și vapōre,
cu plată de premii, numai un an în rate de o sēptēnă și va-
labile pentru întreaga viață

Asigurări de popor

pentru bărbați, femei și copii, fără visitare medicală,
cu plată dela 50 bani în sus, în fie-oare sēptēmană.

Se primesc agenți în localitate și provincie.

EM. MAYER & COMP.
Agentură generală,

BRAȘOV, Șirul florilor nr. 2.

4-5.1241.

Cruce său stea duplă electro-magnetică

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta.

Nu e mijloc secret.

Vindecă și înviorēză

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a
acest aparat vindecă boa-

se da împrejurării, că
le vechi de 20 anī.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra: durerilor de cap și dinți, migrene, ne-
uralgie, împedecarea circulațiunei sângelui, anemie, amețeli, ȃituri de ureche, bătale de ini-
mă, sgărțiri de inimă, asmă, auđul greu, sgărțiri de stomac, lipsa poftei de mănecare, re-
ceală la mână și la picōre, reumă, podagră, ischias, uđul în pat, influența, însōmie, epilepsia,
circulația neregulată a sângelui și multor altor bōle, cari la tractare normală a medicu-
lui se vindecă prin electricitate. — În cancelariu mea se află atestate încurse din tōte păr-
țile lumii, cari prețuesc cu multă mire invențiunea mea și ori-cine pōte examina ocese atestate
Acel pacient care în decurs de 45 ȃile nu se va vindeca, i-se retrimitē banii. Unde or-
ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu.

Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis s'ose
confiu de cu aparatul „Volta“, de óre-cē „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-
Ungaris a fost oficios oprit, fiind nefolositor. pe când aparatul meu e în genere cunoscut
apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei male electro-magnetice o recomandă îndecesebi

Prețul aparatului mare e 6 cor.

Prețul aparatului mic e 4 cor.

folosibil la morburī, cari nu sunt
mai vechi de 15 anī.

folosibil la copii și femei de
constituție fōrte slabă.

Expediție din centru și locul de vēndare pentru țēră și streinătate e:c.

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V, Strada VADÁSZ 42 A / E.
colțul strada Kálmán.